

1919 ΛΙΠΟΥ 21



## ΠΑΥΛΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ

—εις αποκλειστική ρωτησία στην πρόσφατη σύνοδο της Ι. Ε. Δ.

Το μεσονόχιον τῆς παρελθόντος Κυριακής 11 Οκτωβρίου έζενες γαλήνιος: ήν ήλικις έτών 68 έγχριτος πολίτης, ασθετές οικογενειάρχης και ήν τῇ ἐπιστήμῃ τῆς νομιματολογίας διαπρεπής κατέχων θέσιν ὁ Παῦλος Λαμπρός.

Ο βίος τοῦ ἀγαθοῦ τούτου ἀνάρθει παράδειγμα φιλοτονίας, νοητούτης, συνέσεως καὶ χρηστότητος ἀτομικῆς. Έν Καλαρρύταις τῆς Ήπείρου γεννηθεὶς καὶ ἐν ήλικια νηπιακῆ ἀπολέσας τὸν πατέρα πεσόντα θύμα τῆς τότε άγριας οἰνωμανικῆς δυναστείας ηὗδηθη, ἀνετράφη καὶ ἐσπούδασε τὰ ποιτε γράμματα ἐν Κερκύρᾳ ὅπου ἡ μήτηρ του εἶχε καταφύγει. Έγενθες εἰς τὴν μελέτην τῆς νομιματολογίας ίδιως ἔγόνετο ἔγκρατέστατος: ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ταῦτῃ, αἱ δὲ πραγματεῖαι ἃς κατὰ καιρούς ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Πανδώρᾳ ίδιαις συνεργαζόμενος, διατερήσασαι σκοτεινά μέρη, τῆς μαστιγιούτης ήμων ιστορίας, ίστιν μήθεταν τὰ μέγιστα ἐν Εὐρώπῃ, ὅπου μετεφράζοντο τυχεῖσαι περιφερόντων ἐπιχειρῶν καὶ ἡ γνώμη αὐτοῦ ἀπέκτησε κύρος μέγας εἰς τὸν κλάδον ἐκείνον τῆς ἐπιστήμης. Ήσχολήθη καὶ εἰς τὴν συγγραφὴν ιστορίας τῆς τυπογραφίας ἐν Ελλάδι καὶ ιστορίας τῶν Ήπειρωτῶν τορευτῶν, ἀμφότερα δὲ τὰ συγγράμματά του ταῦτα κατέλιπεν ἀνέκδοτα.

Η φιλοτερία του ὑπῆρχεν ἀνέκαθεν φιλογερὰ καὶ μνημοσιώδης. Έν ήλικια νεαρῷ συνέθετο δημοτικὰ ὄμρατα, πάσον ἐπιτυχῶς φέροντα τὸν χαρίεντα δημοτικὸν τέλον, φέτος θεωρήθησεν ὡς γνωσιώτατα προϊόντα τῆς δημάδους μούσας. Έκ τῶν ασμάτων τούτων τῶν δημοσιευθέντων ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ Ζαρπελίου, τὸ ἔνοχθετατον είνε τὸ λαθ' ἀπέσαν τὴν Ελλάδα γνωστόν.

«Μάννα, τοῦ λαοῦ, δὲν μπορεῖ τοὺς Τούρους να δαυλώσουν!»

Καὶ δὴ μόνον διὰ τοῦ λόγου, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ἔργου ἐξεπλήρωσε τὸ πρό-

τὸν Πατρίδα χρέος, παρασχόντι ἐν μετριότερον ἀραιείᾳ τὴν συνθρομήν του εἰς τὸν ἔνδοξον ἑζοπαστικὸν ἀγῶνα τῆς Βατανῆς, ἥν ἡγάπα οὐ περβαλλόντως ὡς θετὴν του πατρίδα καὶ συνεργασθεὶς ἐκθύμως εἰς πάσαν γενομένην πρὸ τοῦ Μεταπολεμέσσων ἐπιχείρησην ὑπέρ τοῦ μεγάλου θυντικοῦ ἰδεώδους. Έν Αθήναις δὲ αποκαταστάς, συνετέλεσε πᾶσῃ δυνάμει εἰς τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν κοινοτικὴν πρόδον, παρέχων μετά προθυμίας τὴν συνεργασίαν καὶ τὴν προστασίαν του εἰς πᾶν ἀγαθὸν καὶ ὄφελον, δικταλέσσας μέλος διαφόρων σωματείων καὶ θεατριῶν φιλοπρόσδον καὶ φιλανθρωπικῶν ἔχουσῶν προσορισμὸν καὶ σύμβουλος διαφόρων ιδρυμάτων, οἷον τῆς Ελλήμονος, Εταιρίας, τῆς Εθνικῆς Τραπεζῆς ἀπό δεκατεταῖς τῆς Εταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Διονύσου καὶ ταυτὶς τοῦ πρὸς διάδοσιν τῶν Ελληνικῶν Γοργυμάτων. Συλλόγους δὲ ἀργῆς τῆς συστάσεως του.

Νόος διυγρὰ οὐεσκαψεν ἀπό τίνος τὸ θαλεόν του γῆρας καὶ αφήρασεν αὐτὸν ἐνῷ ἀκμαῖσι διεστάζοντο αἱ διανοητικαὶ του δυνάμεις. Πρὸσ οὐλίλων ἔτι μηνῶν δὲ φιλόπονος πρεσβύτης ετρύζετο μέχρι βαθείας νυκτὸς εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἀνεκάρτων καταληφθέντων ἔργων του. «Ἄλλ' έγει τούλαγιστον τὴν παρηγορίαν πρὸς ἀποθάνην νὰ ἔη τὰ τέκνα του ἀνέρωθέντα, μερφωθέντα καὶ θέσιν ἔξεχουσαν καὶ εδύποληπτον ἐν τῇ κοινωνίᾳ κατέχοντα καὶ ἔκλισε τοὺς φραλκούς ἐν πλήρει τρεμεῖσι συγειδήσεοις καταλείποντας τὰ τοὺς μέσους του ὄνομα-σεβαστὸν καὶ μνήμην εἰλογητῆν.»

